

par est) habeo pro vita regula, et me totum addico, dedicoq. *oōdēz jay. rīcōr*
 exortat. *h.* Equidem vellem hoc me tam vere gloriarī posse: quam scio modis omni-
 bus acquisitum esse. Eritor modo, et mihi ipse inro, et clamo ad Deum, ut servus
 inutilis, qui in herili misericordia spes, et rationes suas omnes collocavit. Ho-
 nes te esse loco apud *GENEROSVM PRINCEPEM PATRIÆ PARENTEM*.
 et te tua consilia et studia omnia in communem utilitatem conferre, ex lamthio
 affine tuo cognovi cum magna voluptate. Sane haec est eorum benedictio, qui ab
 adolescentia Deum pie coluerunt: ut sint similes arboribz frugiferis, quæ patriam
 suam, et *CHRISTI SERVATORIS ECCLESIAM* locupletent optimorum fru-
 ctuum ubertate. Age vero vir eximie, quantum conniti potes, adjuva piorum co-
 natz, qui sub eodem *CHRISTI* vexillo in *uno SPIRITU*, uno pariter
 animo per fidem Evangelij decertant. Fac ostendas Patria nostra non solum
 istud præclarum ingenij tui lumen: sed etiam egregia *SPIRITVS* dona, quæ con-
 sequutus es ex regeneratione. Nampe, ut *APOSTOLVS* monet, decet nos *ἀναξω-
 νεύειν τὰ τοῦ θεοῦ δόγματα*. Sed ego ineptus sum: qui hæc ad te. Valde
 aucto cognoscere quem successum habitum sit Schola vestra nova quæ nuper
 instituta est Lugduni Batavorum. Intempestivè fortasse in medijs belli tu-
 multibz. At tamen *LACÆDÆMONII* rebz et studijs suis bellicis semper
 Musarum quoqz studia adhibuerunt: et sunt in manu *DEI* consilia homi-
 num et cuncta: Sicut ait propheta: *Nonesqz penes hominem via ejus: neqz
 penes virum ambulancem, ut dirigat qz resus suos.* Volebam tecum plura: sed in
 Scholam retrahor. Vale vir egregie. Et mihi præter ceteros dilecte, cum Chara Con-
 iuge, et cum Bruningi nostri familia. *Idibz Februarij .15. J. S.* Puerarum
 custos iam senescens

Johannes Molanus
 Bremæ.

Pax Chris ti.

Nr. 261)

Ona thes
 Adria ni pae
 gntes h
 bngi.

[= Hec.

a. 12.

Nr. 250]

Non clam me est quam sit mihi difficile, tam dis tinto rebus necessarijs, absentium
 amicorum litteris respondere: ausus sum tamen nuper, quasi abundarem otio, te virum
 eleganter eruditum, Scholæ tuo epis tolo provocare. At nunc postquam tua mihi est
 redacta, non minus prolixa, quam elegans epis tola: meum sacrum voluens, non satis
 officiosi conticesco. Interià tua fretz aequitate persuasi egomet mihi, nonnullam te meo
 semper in orbem redeuntis servitij rationem habiturum esse, qui quidem ab oriente die ad
 occidentem, festo dieqz profesto, assidue opus facio, in indomabili multitudine perhe-
 rentium puerorum: ubi si quid vacui temporis conceditur malignè, idipsum mihi sera nocte
 ad me redeunt, tanquam lasso, confectoz boni: vix satis est ad animum recipiendum.
 quo fuit ut ne presentium quidem amicorum desiderijs, aut studijs superesse possim.
 Sed valeant causificationes. Certe quoad hic mecum Reinerus erit vester, qui mihi pri-
 mam ad te scribendi materiam præbuit: scribendum erit subindè aliquid eorum, de quibz
 vel mea, vel ipsius interfit, vos fieri certiores. Intendit puer animum studijs, et præceptores
 suos reuocetur. Spero in his annis paucis intellecturos, neqz nobis fidem, neqz ipsi
 ingenium defuisse. Satis nobis secunde res sunt, Dei beneficio, tum domi, tum publice.
 Vobis

1448
 153
 Vobis audio nonnihil molestos esse morosos quosdam, qui clamorē importuno piorum ani-
 mos vulnerant, & bonorum familias dissipant, quibz con ducti fuerant edificandis. Neqz
 vero tristissimi casus peregrinorum, eos ad misericordiam reducant: neqz mitescant obsequijs
 tolerantia, beneficijs: nimirum ex eo sunt genere bestiarum, quæ nunquam ciciorantur.
 Sinite illos (ait servator) quia cæci sunt cæcorum duces. Excecauit enim Deus oculos eorum, &
 induit corda, ne videant Lucem vitæ, ne convertantur ad d. o. m. g. & v. d. &
 ipse sanet eos. Fideles enim Christi cuius fides merito maximi facimus: Larvas nihil omnium
 moramur frustra magnificis sese titulis venditant, qui Spiritu & ornamentis DESV
 C. H. S. T. I. familiarium des tituantur. Melius consultum est Ecclesiæ huiusmodi,
 tametsi intelligo vos hos istos clamare sæpe, clamare sonitu terribili, Bremam, quanta
 est, sacramentarijs erroribz absorptam esse. O si sic errent omnes, qui nobis bene volunt:
 Caudæ à me non procul abesse tempus, quum decurso vitæ spacio ex ista ob-
 tractantium hominum perennissima collusione discedam. Equidem bona spe nitior,
 & in Dei patris per Jesum Christum gratuita benevolentia placide acquiesco. Quod de
 Græcis ait M. Tullius. Contentiosos magis eos, quam veritatis studiosos fuisse (idem
 de hoc nostro sæculo verissime dici potest: Longè plus in eo est odiosa contentio-
 nis, quam sincera, veraqz pietatis. Sed habet tamen unum inestimabile bonum, quod exi-
 tatis undique doctissimorum hominum acerrimis certaminibz cælestis doctrinae inte-
 gritas, & verorum p. r. s. mysteriorum pura veritas, nunquam, ~~in~~ eluxit. Quamobrem, clarius
 rem agnoscamus bona nostra, ipsaqz ad salutem nostram videntes, fruantes, gratias agimus
 Deum celebremus, qui mentis nostræ mortiferam caliginem excussit, & exoptandam suc-
 cem scientiæ salutis in animis nostris accendit. Sicut ait propheta. Populus qui sedebat
 in tenebris: vidit Lucem magnam: Sed unde mihi incidit tecum Theodoretus? Quidni
 autem & de rebz æternis, per epistolas colloquamur? ad quas à deo pater nostro con-
 ditū, & ab eius Filio Jesu Christo, liberalissimè redempti sumus. Ego, mea coniux, &
 omnis familia valeamus. Idemqz tibi tuqz dulciss. uxori & patri, matriqz Leineri, re-
 liquisqz amicis precamur. Vale S. Nonas Martij. A. S. 7. 8. Brevis in Schola inter
 lectionum curas. Custos puerorum

Johannes Molanus.

Pax Christi.

154
 Doctor eximia eruditione & pietate, cui me scio & fateor multis nominibz
 obstrictum esse, quum mihi sit oblata petendi novi cuiusdam beneficii, opta-
 bilis occasio: Non potui hinc M. Henrico Saleburgio Rheni Christianæ
 hospitalitatis officium denegare. Hoc in primis, quod tuus liberalissimus ami-
 mus, suapte natura ad beneficentiam propendens, meis scholasticis precibus
 non defuit antehac unquam. Laudaveris certe noster vestro beneficio eminere
 longè supra veterem magis trum. Rinius nuper in eum locum euectus est, vestra
 commendatione, ubi & ipse se scientia augeat, & ijs litteris, quas juvenis pegerit,
 vatur cum dignitate. De Leuncheo nonnihil querimonia fuit, is tamen in
 Hollandia optimo cuique se probavit, amicosqz illic, & bonam famam inuenit.
 Nunc age hoc clarissime tribus istis tuis clientibz, qui te patrono
 magni curaverunt, hunc Saleburgium meo rogatu, quartum adijunge?